

Борис Балкх

§ 1 – ЗАКОНЪТ – Б

*Във Всемира няма морал, етика, състрадание и милост!
Там има Закон и правила и се случва винаги това,
което е предвидено в Закона и правилата!
Безусловно!
Каквото трябва да се роди – се ражда!
Каквото трябва да съществува – съществува!
Каквото трябва да умре – умира!*

Днес учените твърдят, и с право, че физическите закони са валидни навсякъде във Вселената. Но къде в природата са записани законът на Нютон, законите на Кеплер или формулата на водата? Кой и как ги пренася насам-натам, през пространството и времето?

Законът е и лесен и труден за разбиране. Труден е за материалистите, които не искат и не могат да приемат, че съществуват и нематериални неща и че те са сетивно недостижими, но са най-важните.

При нас хората често се случва да мислим едно, да говорим друго, а да вършим трето, но в природата това е невъзможно. Там, най-мъдрият и всеобхватен промисъл от Вселенския Разум, за делата и нещата във Всемира, е постановен в Единен природен Закон и никой, никога не го е нарушавал, нито вчера, нито днес, не ще го наруши и утре.

Връзката между Закона от Небитието и материалната му изява в Битието, е като творчеството на архитекта. Мисълта за красива сграда се ражда в главата му и никой не знае каква е тя (мисълта), докато сградата не бъде построена. Същото е и с композитора, и с художника, и с всеки друг творец.

Законът – Творецът, е мисловен (идеен) – измисленото от Мислителя, а делата на Закона, са материалната изява на мислите на Мислителя.

За съответствие на Закона в съвременната наука, условно може да се приеме понятието "Информационно поле".

§ 1.1 – ВЪЗМОЖНОСТИТЕ – Х

Мислите на Мислителя – идеите Му, вложени в Закона, не са веднъж и завинаги постановени готови модели, шаблони, матрици за всяко нещо във вселената, а всички възможни съчетания, които могат да се случат при взаимодействието между всички неща и събития във вселената.

Законът, е Закон на възможностите, а не на шаблоните и на забраните.

Възможностите са „правилата на играта“, градивните идеи – причините, а материалните образувания са изявите им – следствията.

Правилата от Закона се изявяват в Битието само чрез структури от физически, химически и биологични системи.

Възможностите от Закона са планът, програмата, идеите, кодовете, шифрите, гените по чиито правила се изгражда всичко във вселената. От най-малкото, до най-голямото.

§ 1.2 – ПРОЯВЕНАТА ЧАСТ ОТ ЗАКОНА, ЧОВЕШКОТО ПОЗНАНИЕ – 3

Най-висшата чест, която е оказана на човека е, че може да опознава Закона.

На дело, хората могат и възприемат по сетивен път само проявената, материализираната част от Закона и то само части от нея, които пребивават в човешката памет като съхранени сведения, знания. По-точно съзнания, със Закона.

Всичко открито от човека, като теория и практика, са възможности, мисли от Закона.

ПАМЕТТА

Голяма част от сведенията придобити чрез сетивата през целият ни живот, се съхраняват в нашия ум, в паметта. Те са нашето знание. Но знанието е различно от мисленето, от мъдростта. Както се различаваме в телата и душите, така се различаваме и в паметта и мисленето. Това твърди и Лао Дзъ, в книгата си Дао Дъ Дзин " *Мъдрият не е начетен. Начетенният не е мъдър.*"

ВИДА и *ВЕДА*, са названията в езика *БХАДЖА* от древността, за двата начина за придобиване на знания и оценката на тяхната значимост.

От *ВИДА*, е останал коренът на някои съвременни български думи: вид, видя, виждам, видно, видимо, видимост и др. Точно такава е и значението на *ВИДА*.

- Всичко материално проявено в природата и поради това възможно да бъде възприето от човека, чрез сетивата.
- Възприетото чрез сетивата знание.

МЪДРОСТТА

ВЕДА, също е останала като дума в съвременния български език чрез корена *вед*, в думите: изкуствовед, музиковед, стоковед, учебно заведение, неведомо. Точно такава е и значението на *ВЕДА*.

- Неведомо, невидимо – материално непроявено в природата и поради това невъзможно да бъде възприето от човека чрез сетивата.
- *ВЕДА*, е висшето знание, до което малцина достигат чрез размишления, основавайки се на собственото си знание *ВИДА*. *ВЕДА*, е въображаемото продължение на *ВИДА*, по пътя на еволюцията.

Мъдреците достигнали *ВЕДА*, в древността са наричани *двиджа* – два пъти родени, хора, които гледат света и с третото си око – ума.

Съвременният човек създаде компютъра "*по свой образ и подобие*" и чрез съпоставяне на възможностите им можем да разграничим още по ясно *ВИДА* и *ВЕДА* – паметта и мъдростта.

- Относно паметта, в сравнение с компютъра, човекът е абсолютна нула. Но компютърът не може сам да пожелае и да излезе извън сведенията, които му е вложил и задачите, които му е възложил човекът.
- Човекът, ако реши, може да тръгне мисловно накъдето си поиска и да си въобразява каквото си поиска. Поради това, относно мъдростта, компютърът, в сравнение с човека няма тази мисловна свобода и е абсолютна нула.

Вложената в компютъра памет не се променя. Но ако човекът натоварва своята, поколение след поколение, обемът и се увеличава.

По своята същност, и човешките, и компютърните знания са полета.